



□□□□□□□□

ஆணாதிக்ச சமிகதத்தில் ஆண்டாண்டுகாலமாய் அபிமபைபட்டாக் கிடந்த பணைகள் வறெும் பகோகப் பொருளாகவும் சமதைதாங்கிகளாகவும் குடும்பச் சமயைசை சமககும் பார வண்டிகளாகவும் இரூந்து வருகின்றனர். ஆணுககுத் தரூம் சூதந்திரம், கல்வி, காதல் உணர்வுகள், வீரம் போன்ற உணர்வுகள் பணைகளுக்ககுத் தரூவதில்லை. அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்ற நான்கும் பணைகளுக்ககூரிய அணிகலனாகவும் 'கற்பு' என்பது பணைணிற கிடப்பட்ட தடும்புச் சுவராகவும் பிட்டப்பட்டன. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் பணைகள் பலவறூ தூறகைகளில் கல்வி பயின்று தங்களின் சமயத்தை அறிந்து கொண்டனர். இதனால் தங்களககு ஏற்படும் உணர்வுகள், வலிகள், சமிகக கொடும்கைகள், பாலியல் சிக்கல்கள், உடல் உணர்வுகள் ஆகியவற்றை ஆணைகள் போன்றபணைகளும் எடுத்துக் கஹலாம் என்ற நிலகைக்கு வந்து விட்டனர். ஆணைகள் கூறியீட்டாககிய சொறகளை எல்லாம் உடதைத்தெறிந்து விட்டு தங்களககனெ புதுமொழியைப் படகைக் ஆரம்பித்து விட்டனர். ஆணைகள் உருவாககிய தொன்மங்களை உடதைத்து கருத்துக்களைக் களே விககூரியதாககினர். தங்களககனெ தடேல்களைத் தடேினர். தமக்கனெ கருத்துச் சூதந்திரம், புதிய பொன்மொழி, பணைபுனைவுகளை உருவாககுகின்றனர். பணைகவிஞர்களில் ஒருவரான கனிமொழி தம்கவிதை வாயிலாக வளெிப்படுத்தும் பணை மொழியையும் கருத்துச் சூதந்திரத்தையும் வளெிப்படுத்துவதே இச்சிறு கட்டுரையின் நகோக்கமாகும்.

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

கனிமொழி நான்கு (கருவறை வாசனை, அகத்திணை, பார்வகைகள், & கருக்கும் மரூதாணி) கவிதைத் தொகுகளை வளெயிட்டள்ளார். இத்தொகுகளில் பணைணியச் சிந்தனைகள், சமிகச சிந்தனைகள் அதிகமாக கயைளபட்டள்ளன. மிக எளிமயைான சொறகளைக் கயைண்டுகருத்துக்களைச் சறெிவாகவும் கோர்வயாகவும்

















